

دباله روی

"اتحاد" نیست!

(ص ۲ و ۳۴)

مردم برای
سنت های مذهبی
انقلاب نکردند!
(ص ۱۷)

حمله به لینینیسم "هویت" نمی آورد

(ص ۲۲)

نگاهی به انقلاب در امریکای لاتین

(ص ۳۱)

از نقش کیهان لندن نباید غافل شد

(ص ۱۲)

دادستان تهران را بشناسیم!

"دازنی" عامل قتل عام زندانیان
سیاسی در جمهوری اسلامی است
(ص ۸)

دیدار و گفتگو با پروانه فروهر

(عضو رهبری حزب ملت ایران)

* هر نیروئی که برای استقلال
و آزادی مبارزه کند، در
"اتحاد حزب ها و نیروها"

جای دارد! (ص ۱۶-۱۴)

۳۶ صفحه

راده توده

دوره دوم شماره ۹۱، نیمه ۱۳۷۵

پیامدهای انتخابات مجلس آشکار می شود!

جبهه بندی های جدید در ج.ا.

پیامدهای انتخابات اخیر ایران، در اشکال و جبهه های مختلف ادامه دارد. این پیامدها و جبهه ها را باید شناخت و مواضع خود را در برابر آن ها روشن کرد. آمال و آرزوها پیرامون این پیامدها و جانشین ساخت آنها با پیامدهای دیگر می توانند بر سر جای خود باقی بمانند، اما در شرایط کنونی ایران باید از آنچه که هست و در برابر ما قرار دارد، صحبت کرد و برای تأثیر گذاری بر آن وارد میدان شد. این همان سیاستی است، که "راه توده" در ارتباط با انتخابات اخیر برگزید و اکنون با گذشت چند ماه، سیاری از نیروها و شخصیت های سیاسی داخل کشور، با گرایش های گوناگون سیاسی به همان نتایجی رسیده اند که ما رسیده بودیم. این واقعیت بینی در خارج از کشور نیز به چشم می خورد، اگر چه صراحت و صداقت کلام نیروهای داخل کشور را نداشته باشد!

پیامدها و جبهه ها

انکار ناپذیرترین حاصل انتخابات اخیر، شکست ارجاع و یورشی است که طرد شدگان از سوی مردم، برای باقی ماندن در بالاترین ارکان حکومتی بدان دست زده اند. این یورش در دو جبهه مبارزه با باصطلاح "لیبرالیسم" و در حقیقت مبارزه با آزادی خواهی و محظوظ کردن بازهم بیشتر آزادی های موجود در جمهوری اسلامی، و جبهه "اسلامی کردن دانشگاه ها"، دو هدف را دنبال می کند:

۱- منزوی ساخت آن بخش از حکومت، که دفاع از آزادی های موجود را دفاع از حیات سیاسی خود نیز ارزیابی کرده است. (مبرازه با لیبرالیسم)

۲- درهم کوبیدن صف نیروهای چپ مذهبی ایران، که بصورت بسیار آشکار دانشگاه های ایران و انجمن های اسلامی را با شعارهای عدالت خواهانه و آزادی طلبانه (گرچه در محلوده دیدگاه های مذهبی) پایگاه خود ساخته و از این طریق به حکومت فشار وارد می آورد. (مبرازه برای اسلامی کردن دانشگاه ها)

این دو جبهه، از هر دو سو، تا درون نیروهای سینی و سیاه و دیگر ارگان های حکومتی ادامه یافته است. در حالیکه بسیاری از فرماندهان سیاه و سینی در صفات ارجاع قرار گرفته و بدین طریق از منافع خود دفاع می کنند، در بدنده و در میان فرماندهان رده های پائین تر، گرایش به هر دو جبهه ای که تحت فشار ارجاع قرار دارد آشکار است. خواست اصفهان و دو دستگی در میان نیروهای مسلح و انتخابات مرحله دوم تهران که تنها بسیج ناحیه شرق تهران حاضر شد بصورت عملی به نفع روحانیت وارد میدان شود، نمونه های بارز این گرایش هاست.

بصورت بسیار طبیعی، ارجاع تلاش دارد از اشتراک موضوع گیری نیروهای حاضر در دو روش فکران و با شعار مبارزه با لیبرالیسم و اسلامی کردن دانشگاه ها به سیزی برخاسته، جلوگیری کند. حمله به روش فکران و نیروهای مترقبی غیر مذهبی جامعه نیز با هدف جلوگیری از ورود آنها به این کارزار و تقویت این دو جبهه صورت می گیرد. برنامه تلویزیونی "هویت"، که زشت ترین اصطلاحات و زنده ترین توهین ها را نسبت به این روش فکران روا می دارد و گردانندگان آن وابستگان مستقیم موتلفه اسلامی و حجتیه هستند، همین هدف را دنبال می کند.

این جبهه بندی و سنگرهای در عرصه های دیگر نیز جریان دارد: (صفحات ۳ و ۳۶ را بخوانید)